

Sygn. akt: X C 704/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) **Spółka Akcyjna w W.**

przeciwko **T. S.**

w przedmiocie skargi o wznowienie postępowania pozwanego w sprawie XIV Nc 1893/08

orzeka:

I. uwzględnia skargę o wznowienie postępowania pozwanego T. S. i uchyla w całości prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym tut. Sądu z dnia 30 kwietnia 2008r., sygn. akt XIV Nc 1893/08;

II. oddala powództwo;

III. zasądza od powoda (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz pozwanego T. S. kwotę 717 zł (słownie: siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XC 704/15

UZASADNIENIE

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 kwietnia 2008 roku w sprawie o sygnaturze XIV Nc 1893/08 tutejszy Sąd zasądził od pozwanego T. S. na rzecz powoda (...) SA kwotę 3 562,68 złotych wraz z odsetkami za zwłokę tytułem niezapłaconej należności za gaz ziemny, dostarczany przez powoda do lokalu pozwanego. Nakaz zapłaty uprawomocnił się po dwukrotnym awizo pocztowym, pod adresem wskazanym przez powoda.

Pozwany T. S. wniósł w przedmiotowej sprawie skargę o wznowienie postępowania podnosząc, iż nie był stroną umowy z powodem, a pod umową widnieje podrobiony podpis.

Powód (...) SA wniósł o oddalenie skargi o wznowienie postępowania.

Sąd ustalił, co następuje

Pozwany T. S. od 1989 roku zamieszkuje w N., gdzie pracuje jako pośrednik w obrocie nieruchomościami. Do Polski przyjeżdża sporadycznie, głównie w okresie świątecznym. Jest od lat właścicielem lokalu mieszkalnego, położonego w T. przy ul. (...). W okresie pobytu w T. pozwany w pierwszych latach przebywał w swoim lokalu, w którym na stałe zamieszkiwała jego partnerka M. P. wraz ze swoją rodziną.

W dniu 21 czerwca 2004 roku została zawarta umowa z powodem na dostarczanie gazu ziemnego z sieci miejskiej, podpisana nazwiskiem pozwanego, który w tym czasie przebywał w Stanach Zjednoczonych.

Na mocy tej umowy, do lokalu pozwanego był dostarczany gaz ziemny. Z gazu tego korzystała M. P. i do niej były kierowane faktury za zużyte paliwo gazowe. W latach 2005-2006 M. P. zaprzestała płacić za gaz, wobec czego powstało zadłużenie na kwotę 3 562,68 złotych. Wobec braku zapłaty, powód skierował wezwanie do zapłaty adresowane na pozwanego, które odebrała M. P. w dniu 9 lutego 2008 roku. Wobec dalszego braku uiszczenia należności, powód skierował pozew o zapłatę do tutejszego Sądu. Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 kwietnia 2008 roku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem. Odpis nakazu uznano za doręczony pozwanemu po dwukrotnym awizo pocztowym na adres w T., ul. (...). W tym czasie, na skutek ostrego konfliktu z M. P. pozwany nie przebywał już pod tym adresem, nawet gdy przyjeżdżał do kraju. Nie miał więc żadnej wiedzy o wydanym orzeczeniu, a nawet o samym długu wobec powoda.

Ostatecznie, M. P. wyprowadziła się z mieszkania pozwanego dopiero na skutek powództwa o jego opróżnienie i zapadłego wyroku eksmisyjnego. Opuszczenie przez nią lokalu nastąpiło w dniu 25 lutego 2013 roku.

Po odzyskaniu posiadania lokalu, pozwany w dniu 29 grudnia 2014 roku udał się do (...) placówki powoda, celem zawarcia umowy na dostawę gazu. Został zaskoczony informacją, iż umowa została zawarta w 2004 roku i z tego tytułu powstało niespłacone zadłużenie. Pozwany stwierdził wtedy, iż żadnej umowy z powodem nie zawierał.

Po zakończeniu związku z M. P., stosunki pomiędzy nimi stały się i pozostają jednoznacznie wrogie, co znalazło finał w kilku postępowaniach sądowych pomiędzy nimi. Podłożem konfliktu są przede wszystkim sprawy finansowe.

/Dowód:

-zeznania świadka A. S.-k.43 akt,

-przesłuchanie pozwanego T. S.-k.59 akt,

-dokumenty:

umowa sprzedaży gazu-k.35-36 akt, protokół zdawczo-odbiorczy lokalu-k.40 akt, zajęcie wierzytelności-k.41 akt,

-akta sprawy XIVNc 1893/08/.

Sąd zważył, co następuje

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. S.. Świadek w sposób wyraźny i wyważony opisał według swojej wiedzy, jako jego brat, pobyty pozwanego w T. oraz jednoznacznie stwierdził, iż podpis pod umową z powodem nie jest podpisem pozwanego. Jego zeznania w pełni korespondują z treścią zeznań pozwanego oraz dowodami z dokumentów w przedmiotowej sprawie.

Podobnie Sąd ocenił zeznania pozwanego T. S., złożone w toku jego przesłuchania w charakterze strony na rozprawie. Zeznania pozwanego są spójne, logiczne i w pełni zgodne z zeznaniami świadka oraz treścią dokumentów przedmiotowej sprawy. Pozwany jednoznacznie zaprzeczył, aby był stroną umowy z powodem z 2004 roku.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zawarte w aktach sprawy oraz sprawy XIV Nc 1893/08, których wiarygodności strony nie zakwestionowały, za wyjątkiem autorstwa podpisu strony będącej odbiorcą gazu w umowie z 2004 roku, o czym Sąd rozważa poniżej.

Podstawowe znaczenie dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie ma oczywiście umowa nr (...) z dnia 21 czerwca 2004 roku, zawarta na czas nie określony pomiędzy powodem a pozwanym. Pozwany w skardze o wznowienie postępowania i w samym procesie konsekwentnie stał na stanowisku, iż nie był stroną tej umowy i to nie jego podpis widnieje na umowie.

Mając na uwadze przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe, oraz zasady logiki i doświadczenia życiowego, uznać należy, iż stanowisko pozwanego jest oparte na prawdzie. Jest niewątpliwym w sprawie, iż pozwany od siedemnastu lat przebywa za granicą i do kraju przybywa sporadycznie, z okazji świąt. Jest więc w zasadzie pewnym, iż w czerwcu 2004 roku w T. nie przebywał. Pozwany wyjaśnił bowiem, iż okres przedurlopowy jest okresem jego wyteżonej pracy zawodowej i musi wtedy przebywać w N.. Nie ma powodu aby nie dać wiary pozwanemu w tym zakresie. Wspomniane zasady logiki i doświadczenia życiowego przemawiają za stanowiskiem pozwanego także w świetle przebiegu jego wizyty w placówce powoda w dniu 29 grudnia 2014 roku. Pozwany udał się tam aby zawrzeć umowę sprzedaży gazu i został zaskoczony faktem, iż umowa taka już wiąże strony, co więcej, iż powstało zadłużenie z tego tytułu. Zachowanie pozwanego w tych okolicznościach świadczy jednoznacznie o jego braku wiedzy na temat wiążącej strony umowy. Kolejną okolicznością istotną w przedmiotowej sprawie jest fakt, iż faktury były adresowane na M. P., która w treści spornej umowy, w ogóle nie występuje. Powód nie wyjaśnił, w jaki sposób osoba ta znalazła się na fakturach za zużyty gaz jako ich odbiorca.

Ostatecznie, Sąd, zgodnie z dyspozycją art.254 § 1 kpc dokonał porównania domniemanego podpisu pozwanego pod umową z jego podpisem pod innym dokumentem /k. 9 akt/. Podpisy te są całkowicie odmienne, a świadek A. S. potwierdził w swoich zeznaniach, iż jego brat posługuje się wyraźnym podpisem uwzględniającym imię i nazwisko, jak na karcie 9 akt. Sam pozwany także zaprzeczył, aby podpis pod umową był złożony przez niego. W ocenie Sądu, w przedmiotowej Sąd był w stanie sam dokonać analizy porównawczej przedmiotowych podpisów i opinia biegłego w tym zakresie, była tutaj zbędna.

Odnosząc się do wniosków dowodowych strony powodowej, to przeprowadzenie dowodu z aktu notarialnego stało się zbędne, wobec przyznania faktu dowodzonego przez pozwanego. Pozwany nie posiadał także paszportu z 2004 roku, który został wymieniony po upływie terminu jego ważności.

Odnosząc się do wniosku o dopuszczenie dowodu w zeznań świadka M. P., to Sąd widząc początkowo zasadność jej przesłuchania, trzykrotnie wzywał tego świadka na rozprawę. Świadek jednoznacznie uchylała się od stawiennictwa na rozprawie. Po przesłuchaniu pozwanego, Sąd na wniosek strony pozwanej odstąpił od dalszego odraczania terminu rozprawy celem przeprowadzenia tego dowodu. Sąd miał w tym momencie na uwadze cały zebrany w sprawie materiał dowodowy, oraz okoliczności, na które miała zeznawać M. P.. Jest domniemanym w sprawie, iż to ona prawdopodobnie podpisała umowę z powodem, nazwiskiem pozwanego. Pytając świadka - o ile udało by się ją doprowadzić na rozprawę, o autorstwo podpisu pod umową Sąd byłby zobligowany do pouczenia świadka w trybie art. 261 § 2 kpc. Mając na uwadze także dotychczasową postawę świadka, świadek niechybnie uchyliliby się od odpowiedzi na pytania, które mogłyby ją narazić na odpowiedzialność karną oraz cywilną wobec powoda. Należy przy tym mieć na uwadze fakt, iż w przedmiotowej sprawie Sąd miał obowiązek ustalić przede wszystkim fakt, czy to pozwany zawarł umowę z powodem w dniu 21 czerwca 2004 roku. Nie było natomiast obowiązkiem Sądu prowadzenie postępowania na okoliczność ustalenia autora podpisu pod umową, o ile nie był nim pozwany. Niewyjaśniona pozostaje także okoliczność, kto i jak po stronie powodowej stworzył wówczas warunki do podpisania umowy przez inną osobę, niż odbiorca gazu.

Mając powyższe na uwadze Sąd przyjął, iż pozwany - skarżący T. S. nie był stroną umowy z powodem o sprzedaż sieciowego gazu ziemnego z dnia 21 czerwca 2004 roku. Co więcej, pozwany nie był także konsumentem tego paliwa w mieszkaniu zajmowanym przez M. P. i osoby od niej wywodzące swoje prawa.

Wobec powyższego, Sąd uznał skargę pozwanego o wznowienie postępowania za dopuszczalną i wniesioną w terminie. Wbrew stanowisku strony powodowej uznać należy, iż w sprawie zachodzą przesłanki z art. 408 kpc, w postaci braku możliwości działania pozwanego w okresie do dnia 29 grudnia 2014 roku. Tym samym skarga o wznowienie postępowania wniesiona w dniu 27 marca 2015 roku została złożona w terminie określonym w art. 407 § 1 kpc.

Wobec ustaleń Sądu, w toku rozpoznania przedmiotowej skargi, uznać należy iż powództwo przeciwko skarżącemu winno być oddalone, jako bezzasadne w myśl art.353 § 1 kc (a contrario).

W tej sytuacji, Sąd uwzględniając skargę w całości, na mocy art. 412 § 2 kpc uchylił prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym tutejszego Sądu z dnia 30 kwietnia 2008 roku i powództwo przeciwko T. S. oddalił w całości.

Wobec treści rozstrzygnięcia, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu, obejmujący koszty opłaty sądowej, koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz koszty opłaty skarbowej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa procesowego, po myśli art. 98 § 1-3 kpc.